

Богъ проклялъ змії-тѣ, изгонилъ Адама и Евѣ изъ рая и вдигнїлъ отъ землї-тѣ прѣжне-то Си благословеніе, сир. прѣжне-то съвршенство и доволство, и така вмѣсто прѣжне-то блаженство постигнїли грѣшици-ты тяжкы трудове; вмѣсто веселіе — скрѣбъ; вмѣсто изобиліе, явили ся нужда и бѣдность; вмѣсто здравїе — болѣсти; а най-сѣтнѣ трѣбвало и да умрѣть. На всичи тыя бѣдствія ся подхврълилъ и всичкий родъ человѣческий, зачтото вси ся раждать отъ Адама, който съгрѣши и быде осужденъ.

Прѣдѣченіе за Избавителя.

Богъ обаче по голѣмї-тѣ си любовь и милосердіе, като милостивъ отецъ къмъ свое-то създаніе, нещаялъ да остави человѣческий родъ за довѣка въ тѣлѣ неволї, нѣ още тога ся врѣкълъ *Адаму и Еви* да имъ прати Избавителя, който ще имъ заглади тоя грѣхъ, ще прѣсѣкне бѣды-ты, които тіи съ него навлѣкли на себе и на потомство-то си и ще гы възвръне пакъ въ прѣжне-то имъ блаженство.

Това утѣшеніе на ветхозавѣтилъ-тѣ цркви, тоя Избавитель на человѣци-ты въ продолженіе на ветхѣ-тѣ благодать е *Іисусъ Христосъ*, Единородный сынъ Божій, който ся е въплотилъ отъ Духа Святаго и отъ Дѣви Марії. Той изволилъ да дойде на землї-тѣ не нас скоро по грѣхопаденіето па прѣвы-ты человѣци, нѣ слѣдъ нѣколко хыляды годины, каквото человѣческий родъ по дѣлговрѣмennы опыты да може да познае, колко е былъ нужденъ Той за него.

Кайнъ и Авель.

Нас скоро етъ прѣслушаніе-то Адамово показали ся *Доши* сѣтнины и въ домородство-то му. Адамъ ималъ два сына: по-старый отъ тѣхъ *Кайнъ* былъ орачъ, а по-младый